

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RAMOWA RADY 2009/829/WSiSW

z dnia 23 października 2009 r.

w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Zgodnie z konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r., w szczególności z ich pkt 36, zasada wzajemnego uznawania powinna mieć zastosowanie do nakazów przedprocesowych. W programie działań służących wprowadzeniu w życie zasady wzajemnego uznawania w sprawach karnych wymieniono – jako działanie 10 – wzajemne uznawanie środków nadzoru.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ramowej powinny zwiększać ochronę ogółu społeczeństwa, gdyż dzięki nim osoba, która ma miejsce pobytu w jednym państwie członkowskim, ale co do której toczy się postępowanie karne w drugim państwie członkowskim, oczekując na proces może być nadzorowana przez organy w tym państwie, w którym ma ona miejsce pobytu. Dlatego niniejsza decyzja ramowa ma służyć temu, by przemieszczanie się oskarżonego było monitorowane w świetle nadrzędnego celu, jakim jest ochrona ogółu społeczeństwa, oraz w związku z ryzykiem, na jakie obecny system naraża społeczeństwo, przewidując

jedynie dwie możliwości: tymczasowe aresztowanie lub nienadzorowane przemieszczanie się. Podejmowane środki będą w związku z tym dodatkowo urzeczywistniały prawo praworządnych obywateli do bezpiecznego życia i do ochrony.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ramowej powinny również wzmocnić prawo do wolności i zasadę domniemania niewinności w Unii Europejskiej, a także zapewnić współpracę między państwami członkowskimi, gdy w oczekiwaniu na decyzję sądu dana osoba podlega określonym obowiązkom lub nadzorowi. Dlatego niniejsza decyzja ramowa ma, w odpowiednich przypadkach, promować stosowanie w miejsce tymczasowego aresztowania środków niepolegających na pozbawieniu wolności, nawet jeżeli zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego i tak nie można było zastosować tymczasowego aresztowania od samego początku postępowania.

- (5) Jeżeli chodzi o pozbawienie wolności osób, co do których toczy się postępowanie karne, istnieje ryzyko, że osoby mające miejsce pobytu w państwie prowadzącym proces, będą traktowane inaczej niż osoby niemające w nim miejsca pobytu: osoby niemające w nim miejsca pobytu narażone są na pozbawienie wolności do czasu zakończenia procesu, podczas gdy osoby mające w nim miejsce pobytu w podobnej sytuacji nie są na to narażone. We wspólnej europejskiej przestrzeni sprawiedliwości bez granic wewnętrznych należy podjąć działania, by osoba, co do której toczy się postępowanie karne, ale która nie ma miejsca pobytu w państwie prowadzącym proces, była traktowana tak samo jak osoba, co do której prowadzone jest postępowanie karne i która ma miejsce pobytu w tym państwie.

- (6) Zaświadczenie, które powinno być przekazane wraz z decyzją w sprawie środków nadzoru właściwemu organowi państwa wykonującego, powinno zawierać adres, pod którym dana osoba będzie przebywać w państwie wykonującym, oraz inne istotne informacje, które mogą ułatwić monitorowanie środków nadzoru w państwie wykonującym.

⁽¹⁾ Opinia dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

- (7) Właściwy organ w państwie wykonującym powinien poinformować właściwy organ w państwie wydającym o maksymalnym okresie, przez jaki można monitorować środki nadzoru w państwie wykonującym, o ile okres taki jest określony. W państwach członkowskich, w których stosowanie środków nadzoru wymaga okresowego przedłużania, maksymalny okres oznacza całkowity okres, po którego upływie zgodnie z prawem nie jest już możliwe przedłużanie stosowania środków nadzoru.
- (8) Wszelkie wnioski właściwego organu w państwie wykonującym o potwierdzenie potrzeby przedłużenia monitorowania środków nadzoru powinny pozostawać bez uszczerbku dla przepisów państwa wydającego, w odniesieniu do decyzji w sprawie przedłużenia obowiązywania, zmiany lub cofnięcia decyzji w sprawie środków nadzoru. Taki wniosek o potwierdzenie nie powinien nakładać na właściwy organ w państwie wydającym obowiązku wydania nowej decyzji o przedłużeniu monitorowania środków nadzoru.
- (9) Właściwy organ w państwie wydającym jest organem uprawnionym do podejmowania wszelkich dalszych decyzji odnoszących się do decyzji w sprawie środków nadzoru, w tym do zastosowania tymczasowego aresztowania. Takie tymczasowe aresztowanie można zastosować zwłaszcza w przypadku naruszenia środków nadzoru lub niezastosowania się do wezwania na przesłuchanie lub rozprawę w toku postępowania karnego.
- (10) Aby uniknąć niepotrzebnych kosztów i trudności związanych z przekazaniem osoby, co do której toczy się postępowanie karne, na przesłuchanie lub rozprawę, należy zezwolić państwom członkowskim na stosowanie tele- i wideokonferencji.
- (11) W stosownych przypadkach do monitorowania środków nadzoru można zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi wykorzystywać środki dozoru elektronicznego.
- (12) Niniejsza decyzja ramowa powinna umożliwiać monitorowanie w państwie wykonującym środków nadzoru zastosowanych wobec danej osoby, zapewniając efektywny wymiar sprawiedliwości, a w szczególności stawiennictwo danej osoby na rozprawie. W przypadku gdy osoba ta nie wróci dobrowolnie do państwa wydającego, może ona zastać przekazana państwu wydającemu zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją ramową w sprawie europejskiego nakazu aresztowania”).
- (13) Mimo iż zakres stosowania niniejszej decyzji ramowej obejmuje wszystkie przestępstwa i nie jest ograniczony do przestępstw określonego rodzaju lub wagi, środki nadzoru w zasadzie powinny być stosowane w przypadku przestępstw o mniejszej wadze. Dlatego gdy właściwy organ w państwie wykonującym musi podjąć decyzję w sprawie przekazania danej osoby, powinny mieć zastosowanie wszystkie przepisy decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania, z wyjątkiem art. 2 ust. 1. W związku z tym w takim przypadku zastosowanie powinien mieć także art. 5 ust. 2 i 3 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania.
- (14) Koszty przejazdu danej osoby pomiędzy państwem wykonującym a państwem wydającym związane z monitorowaniem środków nadzoru lub w związku z przesłuchaniem nie są regulowane niniejszą decyzją ramową. Zasadność ponoszenia całości lub części takich kosztów, zwłaszcza przez państwo wydające, określają przepisy krajowe.
- (15) Ponieważ cel niniejszej decyzji ramowej, to jest wzajemne uznawanie decyzji w sprawie środków nadzoru w toku postępowania karnego, nie może zostać w sposób wystarczający osiągnięty przez państwa członkowskie samodzielnie, natomiast z uwagi na swoją skalę i swoje skutki może on być zrealizowany w lepszy sposób na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja ramowa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (16) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie powinien być interpretowany jako zakaz odmowy uznania decyzji w sprawie środków nadzoru, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki wskazujące, że decyzję powzięto w celu ukarania danej osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, język, przekonania polityczne lub orientację seksualną lub że dana osoba może znaleźć się w niekorzystnej sytuacji z uwagi na którykolwiek z wymienionych powodów.
- (17) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna uniemożliwiać żadnemu z państw członkowskich stosowania własnych przepisów konstytucyjnych dotyczących prawa do rzetelnego procesu, wolności stowarzyszania się, wolności prasy, wolności wyrażania opinii w innych mediach oraz wolności wyznania.
- (18) Przepisy niniejszej decyzji ramowej powinny być stosowane w sposób respektujący prawa obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z art. 18 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

(¹) Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

- (19) Dane osobowe przetwarzane w związku z wdrożeniem niniejszej decyzji ramowej powinny być chronione zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽¹⁾ oraz zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, która została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ramowa określa zasady, zgodnie z którymi jedno państwo członkowskie uznaje decyzję w sprawie środków nadzoru wydaną w innym państwie członkowskim jako alternatywę dla tymczasowego aresztowania, monitoruje stosowanie środków nadzoru nałożonych na osobę fizyczną i w przypadku naruszenia warunków związanych z tymi środkami przekazuje daną osobę państwu wydającemu.

Artykuł 2

Cele

1. Cele niniejszej decyzji ramowej to:

- a) zapewnienie prawidłowego toku postępowania, w szczególności stawiennictwa danej osoby na rozprawie;
- b) zachęcanie, w stosownych przypadkach, by w toku postępowania karnego stosować środki niepolegające na pozbawieniu wolności wobec osób niemających miejsca pobytu w państwie członkowskim, w którym toczy się postępowanie;
- c) poprawa ochrony ofiar i ogółu społeczeństwa.

2. Z niniejszej decyzji ramowej nie wynika prawo do żądania zastosowania w toku postępowania karnego środka niepolegającego na pozbawieniu wolności zamiast tymczasowego aresztowania. Kwestia ta podlega przepisom i procedurom państwa członkowskiego, w którym prowadzone jest postępowanie karne.

Artykuł 3

Ochrona porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego

Niniejsza decyzja ramowa nie narusza wykonywania przez państwa członkowskie obowiązków dotyczących ochrony ofiar,

porządku publicznego i zapewniania bezpieczeństwa wewnętrznego zgodnie z art. 33 Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji ramowej:

- a) „decyzja w sprawie środków nadzoru” oznacza podlegającą wykonaniu decyzję, którą w toku postępowania karnego podjął właściwy organ państwa wydającego zgodnie ze swoimi przepisami i procedurami krajowymi, na mocy której organ ten zastosował wobec osoby fizycznej środek lub środki nadzoru zamiast tymczasowego aresztowania;
- b) „środki nadzoru” oznaczają obowiązki i nakazy nałożone na osobę fizyczną zgodnie z przepisami i procedurami krajowymi państwa wydającego;
- c) „państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano decyzję w sprawie środków nadzoru;
- d) „państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie, w którym monitorowane jest wykonywanie środków nadzoru.

Artykuł 5

Prawa podstawowe

Niniejsza decyzja ramowa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych, o których mowa w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Wyznaczenie właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ sądowy lub organy sądowe są na mocy jego prawa krajowego właściwe do podejmowania działań zgodnie z niniejszą decyzją ramową, gdy to państwo członkowskie jest państwem wydającym lub państwem wykonującym.

2. Na zasadzie wyjątku od ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 3 państwa członkowskie mogą wyznaczyć organy inne niż sądowe jako organy właściwe do podejmowania decyzji na mocy niniejszej decyzji ramowej, o ile organy te są właściwe do podejmowania podobnych decyzji na mocy przepisów i procedur krajowych.

3. Decyzje, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c), podejmuje właściwy organ sądowy.

4. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

Artykuł 7

Wyznaczenie organu centralnego

1. Każde państwo członkowskie może wyznaczyć organ centralny lub, jeżeli wymaga tego jego system prawny, kilka organów centralnych do wspomagania swoich właściwych organów.

2. Państwo członkowskie może, jeżeli jest to podyktowane organizacją jego wewnętrznego systemu sądowego, powierzyć swojemu organowi centralnemu lub swoim organom centralnym odpowiedzialność za administracyjne przekazywanie i odbiór decyzji w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniami, o których mowa w art. 10, a także wszelkiej dotyczącej ich oficjalnej korespondencji. W rezultacie, w odniesieniu do wszelkich zawiadomień, konsultacji, wymiany informacji, zapytań i powiadomień przesyłanych pomiędzy właściwymi organami można w stosownych przypadkach korzystać z pomocy organu centralnego lub organów centralnych danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie pragnące skorzystać z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają Sekretariat Generalny Rady o wyznaczeniu organu centralnego lub organów centralnych. Informacje te są wiążące dla wszystkich organów wydającego państwa członkowskiego.

Artykuł 8

Rodzaje środków nadzoru

1. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do następujących środków nadzoru:

- a) obowiązku informowania przez daną osobę właściwego organu w państwie wykonującym o każdej zmianie miejsca pobytu, w szczególności z uwagi na konieczność doręczenia wezwań do stawienia się na przesłuchanie lub na rozprawie w toku postępowania karnego;
- b) zakazu wstępu do określonych miejscowości, miejsc lub na określone obszary w państwie wydającym lub w państwie wykonującym;
- c) obowiązku przebywania w określonym miejscu, a w stosownych przypadkach – w określonym czasie;
- d) obowiązku polegającego na ograniczeniu możliwości opuszczenia terytorium państwa wykonującego;
- e) obowiązku stawiennictwa w określonym czasie przed określonym organem;
- f) obowiązku unikania kontaktu z określonymi osobami w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw.

2. Przy transpozycji niniejszej decyzji ramowej lub później każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o środkach nadzoru – innych niż środki wymienione w ust. 1 – których stosowanie jest gotowe monitorować. Środki te mogą w szczególności obejmować:

- a) zakaz wykonywania działalności określonego rodzaju w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw; zakaz ten może dotyczyć wykonywania określonego zawodu lub podejmowania zatrudnienia określonego rodzaju;
- b) zakaz prowadzenia pojazdów;
- c) obowiązek zdeponowania określonej kwoty pieniężnej lub udzielenia gwarancji innego rodzaju, która może zostać wniesiona w określonej liczbie rat lub w całości jednorazowo;
- d) obowiązek poddania się leczeniu, w tym terapii odwykowej;
- e) obowiązek unikania kontaktu z określonymi przedmiotami w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw.

3. Sekretariat Generalny Rady udostępnia informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 9

Kryteria pozwalające ustalić, któremu państwu członkowskiemu można przekazać decyzję w sprawie środków nadzoru

1. Decyzję w sprawie środków nadzoru można przekazać właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym dana osoba ma zgodne z prawem zwykłe miejsce pobytu, jeżeli po otrzymaniu informacji o odnośnych środkach osoba ta zgadza się na powrót do tego państwa.

2. Właściwy organ w państwie wydającym może na wniosek danej osoby przekazać decyzję w sprawie środków nadzoru właściwemu organowi państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym dana osoba ma zgodne z prawem zwykłe miejsce pobytu, o ile ten ostatni organ wyraził na to zgodę.

3. Wdrażając niniejszą decyzję ramową, państwa członkowskie określają, na jakich warunkach ich właściwe organy mogą zgodzić się na przekazanie decyzji w sprawie środków nadzoru w przypadkach, o których mowa w ust. 2.

4. Każde państwo członkowskie składa oświadczenie Sekretariatowi Generalnemu Rady o warunkach, jakie określiło zgodnie z ust. 3. Państwa członkowskie mogą w dowolnej chwili zmienić takie oświadczenie. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 10

Procedura przekazywania decyzji w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem

1. Jeżeli na mocy art. 9 ust. 1 lub 2 właściwy organ państwa wydającego przekazuje innemu państwu członkowskiemu decyzję w sprawie środków nadzoru, zapewnia on, by do decyzji dołączono zaświadczenie, którego standardowy formularz przedstawiono w załączniku I.

2. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje decyzję w sprawie środków nadzoru lub jej poświadczony odpis wraz z zaświadczeniem bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonującego w dowolny sposób umożliwiając uzyskanie pisemnego potwierdzenia, pozwalającego państwu wykonującemu na stwierdzenie ich autentyczności. Oryginał decyzji w sprawie środków nadzoru lub jej poświadczony odpis oraz oryginał zaświadczenia przesyła się państwu wykonującemu na jego wniosek. Wszystkie urzędowe zawiadomienia są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami.

3. Zaświadczenie musi być podpisane, a jego treść poświadczona jako zgodna z prawdą przez właściwy organ w państwie wydającym.

4. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazuje się, poza środkami, o których mowa w art. 8 ust. 1, tylko środki, o których poinformowało dane państwo wykonujące zgodnie z art. 8 ust. 2.

5. Właściwy organ państwa wydającego określa:

a) w stosownych przypadkach, jak długo decyzja w sprawie środków nadzoru ma zastosowanie oraz czy możliwe jest przedłużenie jej obowiązywania;

oraz

b) w przybliżeniu, jak długo trzeba będzie prawdopodobnie monitorować stosowanie środków nadzoru, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy znane w momencie przekazywania decyzji w sprawie środków nadzoru.

6. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje decyzję w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem jednocześnie tylko jednemu państwu wykonującemu.

7. Jeżeli właściwy organ w państwie wykonującym nie jest znany właściwemu organowi w państwie wydającym, ten ostatni organ podejmuje wszelkie niezbędne starania w celu uzyskania takiej informacji od państwa wykonującego, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej utworzonej na podstawie wspólnego działania Rady

98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej ⁽¹⁾.

8. Jeżeli w państwie wykonującym organ, do którego wpłynęła decyzja w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem, nie jest właściwy w sprawie uznania tej decyzji, organ ten z urzędu przekazuje tę decyzję wraz z zaświadczeniem właściwemu organowi.

Artykuł 11

Uprawnienia do monitorowania środków nadzoru

1. Dopóki właściwy organ państwa wykonującego nie uzna przekazanej mu decyzji w sprawie środków nadzoru i nie poinformuje właściwego organu państwa wydającego o takim uznaniu, właściwy organ państwa wydającego pozostaje uprawniony do monitorowania zastosowanych środków nadzoru.

2. Jeśli uprawnienie do monitorowania środków nadzoru zostało przekazane właściwemu organowi państwa wykonującego, uprawnienie takie właściwy organ państwa wydającego uzyskuje ponownie w sytuacji:

a) gdy dana osoba ma zgodne z prawem nowe zwykle miejsce pobytu w innym państwie niż państwo wykonujące;

b) gdy tylko właściwy organ w państwie wydającym poinformuje właściwy organ państwa wykonującego o wycofaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1, zgodnie z art. 13 ust. 3;

c) gdy właściwy organ w państwie wydającym zmienił środki nadzoru, a właściwy organ w państwie wykonującym, zgodnie z art. 18 ust. 4 lit. b), odmówił monitorowania zmodyfikowanych środków nadzoru, ponieważ środki te nie należą do kategorii środków nadzoru, o których mowa w art. 8 ust. 1, ani do kategorii środków, o których dane państwo wykonujące poinformowało zgodnie z art. 8 ust. 2;

d) gdy upłynął okres, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b);

e) gdy właściwy organ w państwie wykonującym podjął decyzję o zaprzestaniu monitorowania środków nadzoru i poinformował o tym właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 23.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego konsultują się wzajemnie, tak by w miarę możliwości nie dopuścić do przerw w monitorowaniu środków nadzoru.

(¹) Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 4.

Artykuł 12

Decyzja w państwie wykonującym

1. Właściwy organ w państwie wykonującym możliwie jak najszybciej, a najpóźniej w terminie 20 dni roboczych od otrzymania decyzji w sprawie środków nadzoru i zaświadczenia, uznaje decyzję w sprawie środków nadzoru przekazaną zgodnie z art. 9 i procedurą określoną w art. 10 i niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne kroki, by monitorować środki nadzoru, chyba że podejmie decyzję o powołaniu się na jedną z podstaw odmowy uznania, o których mowa w art. 15.

2. Jeżeli od decyzji, o której mowa w ust. 1, wniesiono środek odwoławczy, termin uznania decyzji w sprawie środków nadzoru zostaje przedłużony o kolejne 20 dni roboczych.

3. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach właściwy organ państwa wykonującego nie jest w stanie dochować terminów określonych w ust. 1 i 2, natychmiast informuje o tym właściwy organ państwa wydającego w wybrany przez siebie sposób, uzasadniając opóźnienie i wskazując przewidywany termin wydania ostatecznej decyzji.

4. Jeżeli zaświadczenie przewidziane w art. 10 jest niekompletne lub w sposób oczywisty niezgodne z decyzją w sprawie środków nadzoru, właściwy organ może odroczyć wydanie decyzji dotyczącej uznania decyzji w sprawie środków nadzoru, do upływu rozsądnego terminu wyznaczonego na uzupełnienie lub skorygowanie zaświadczenia.

Artykuł 13

Dostosowanie środków nadzoru

1. Jeżeli charakter środków nadzoru jest niezgodny z prawem państwa wykonującego, właściwy organ w tym państwie członkowskim może dostosować je do typów środków nadzoru, które zgodnie z prawem państwa wykonującego mają zastosowanie do równoważnych przestępstw. Dostosowany środek nadzoru odpowiada możliwie najściślej środkowi zastosowanemu w państwie wydającym.

2. Dostosowany środek nadzoru nie może być surowszy niż środek nadzoru, który został zastosowany pierwotnie.

3. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) lub f), właściwy organ w państwie wydającym może podjąć decyzję o wycofaniu zaświadczenia, o ile w państwie wykonującym nie rozpoczęto jeszcze monitorowania. W każdym przypadku decyzję taką podejmuje się i przekazuje możliwie szybko, najpóźniej w terminie dziesięciu dni od otrzymania odpowiedniego powiadomienia.

Artykuł 14

Podwójna karalność

1. Następujące przestępstwa stanowią podstawę uznania decyzji w sprawie środków nadzoru zgodnie z niniejszą decyzją ramową bez weryfikacji podwójnej karalności czynu, jeżeli w państwie wydającym, zgodnie z definicją tych przestępstw w jego systemie prawnym, są one zagrożone karą pozbawienia wolności lub zastosowaniem środka polegającego na pozbawieniu wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat:

- udział w organizacji przestępczej,
- terroryzm,
- handel ludźmi,
- wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca,
- nielegalny obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
- nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- korupcja,
- nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
- pranie korzyści z przestępstwa,
- fałszowanie pieniędzy, w tym euro,
- przestępstwa komputerowe,
- przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
- udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub w nielegalnym pobycie,
- zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
- nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,
- uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,
- rasizm i ksenofobia,

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 49.

- kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój z użyciem broni,
- nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
- oszustwo,
- wymuszenie rozbójnicze,
- podrabianie i piractwo produktów,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,
- fałszowanie środków płatniczych,
- nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu,
- nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi,
- obrót kradzionymi pojazdami,
- zgwałcenie,
- podpalenie,
- przestępstwa podlegające właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- uprowadzenie statku powietrznego lub wodnego,
- sabotaż.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego zgodnie z warunkami określonymi w art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, może w dowolnym czasie podjąć decyzję o dodaniu innych kategorii przestępstw do wykazu w ust. 1. Rada analizuje w świetle sprawozdania otrzymanego zgodnie z art. 27 niniejszej decyzji ramowej, czy wykaz ten należy rozszerzyć lub zmienić.

3. W odniesieniu do przestępstw innych niż określone w ust. 1, państwo wykonujące może uzależnić uznanie decyzji w sprawie środków nadzoru od tego, czy decyzja ta odnosi się do czynów stanowiących przestępstwo także w świetle prawa państwa wykonującego, niezależnie od znamion przestępstwa lub jego określenia.

4. Przy przyjmowaniu niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie mogą, ze względów konstytucyjnych, oświadczyć w deklaracji złożonej w Sekretariacie Generalnym Rady, że nie będą stosować ust. 1 do niektórych lub wszystkich rodzajów przestępstw, o których mowa w tym ustępie. Wszelkie tego typu oświadczenia można wycofać w dowolnym momencie.

Takie oświadczenia lub informacje o wycofaniu takich oświadczeń są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Podstawy odmowy uznania

1. Właściwy organ w państwie wykonującym może odmówić uznania decyzji w sprawie środków nadzoru, jeżeli:

- a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 10, jest niekompletne lub w sposób oczywisty jest niezgodne z decyzją w sprawie środków nadzoru i nie zostało uzupełnione lub skorygowane w rozsądnym terminie wyznaczonym przez właściwy organ państwa wykonującego;
- b) nie zostały spełnione kryteria określone w art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 2 lub w art. 10 ust. 4;
- c) uznanie decyzji w sprawie środków nadzoru naruszałoby zasadę *ne bis in idem*;
- d) decyzja w sprawie środków nadzoru dotyczy – w przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 3 oraz w przypadku gdy państwo wykonujące złożyło oświadczenie na mocy art. 14 ust. 4, a także w przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 1 – czynu, który w świetle prawa państwa wykonującego nie stanowiłby przestępstwa; w sprawach dotyczących podatków, ceł i obrotu dewizowego nie można jednak odmówić wykonania decyzji w sprawie środków nadzoru, powołując się na fakt, że prawo państwa wykonującego nie nakłada podatków tego samego rodzaju lub nie zawiera tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, ceł i obrotu dewizowego co prawo państwa wydającego;
- e) ściganie uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonującego i odnosi się do czynu, który objęty jest właściwością państwa wykonującego na mocy jego prawa krajowego;
- f) prawo państwa wykonującego przewiduje immunitet, który uniemożliwia monitorowanie środków nadzoru;
- g) zgodnie z prawem państwa wykonującego dana osoba nie może ze względu na wiek być pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyn, co do którego wydano decyzję w sprawie środków nadzoru;
- h) musiałyby odmówić – gdyby doszło do naruszenia środków nadzoru – przekazania danej osoby zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾ (zwanej dalej „decyzją ramową w sprawie europejskiego nakazu aresztowania”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) oraz c), przed podjęciem decyzji o odmowie uznania decyzji w sprawie środków nadzoru, właściwy organ w państwie wykonującym nawiązuje kontakt w odpowiedni sposób z właściwym organem w państwie wydającym i w razie konieczności występuje do niego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich potrzebnych informacji dodatkowych.

3. Jeżeli właściwy organ w państwie wykonującym jest zdania, że na podstawie ust. 1 lit. h) możliwa jest odmowa uznania decyzji w sprawie środków nadzoru, ale organ ten jest gotów uznać decyzję w sprawie środków nadzoru i monitorować środki nadzoru w niej zawarte, informuje o tym właściwy organ państwa wydającego, przedstawiając jednocześnie powody ewentualnej odmowy. W takim przypadku właściwy organ w państwie wydającym może podjąć decyzję o wycofaniu zaświadczenia zgodnie z art. 13 ust. 3 zdanie drugie. Jeżeli właściwy organ w państwie wydającym nie wycofa zaświadczenia, właściwy organ w państwie wykonującym może uznać decyzję w sprawie środków nadzoru i monitorować środki nadzoru w niej zawarte, przy założeniu, że dana osoba nie może zostać przekazana na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

Artykuł 16

Prawo właściwe w kwestii nadzoru

Monitorowanie środków nadzoru odbywa się według prawa państwa wykonującego.

Artykuł 17

Kontynuowanie monitorowania środków nadzoru

Jeżeli okres, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) upływa, a środki nadzoru są nadal niezbędne, właściwy organ w państwie wydającym może zwrócić się do właściwego organu w państwie wykonującym o przedłużenie monitorowania środków nadzoru z uwagi na okoliczności danej sprawy oraz przewidywalne konsekwencje zastosowania art. 11 ust. 2 lit. d) dla danej osoby. Właściwy organ w państwie wydającym wskazuje, na jaki okres prawdopodobnie trzeba będzie dokonać przedłużenia.

Właściwy organ w państwie wykonującym podejmuje decyzję w sprawie tego wniosku zgodnie z prawem krajowym, wskazując w stosownym przypadku maksymalny okres, na jaki dokonuje się przedłużenia. W takich przypadkach zastosowanie może mieć art. 18 ust. 3.

Artykuł 18

Uprawnienia do podejmowania wszelkich dalszych decyzji oraz prawo właściwe

1. Bez uszczerbku dla art. 3 właściwy organ w państwie wydającym jest organem właściwym do podejmowania wszel-

kich dalszych decyzji dotyczących decyzji w sprawie środków nadzoru. Takie dalsze decyzje obejmują w szczególności:

- a) przedłużenie obowiązywania decyzji w sprawie środków nadzoru, jej zmianę i cofnięcie;
- b) zmianę środków nadzoru;
- c) wydanie nakazu aresztowania lub innej podlegającej wykonaniu decyzji sądowej o takim samym skutku.

2. Do decyzji podjętych zgodnie z ust. 1 zastosowanie ma prawo państwa wydającego.

3. Właściwy organ państwa wykonującego może, gdy wymaga tego jego prawo krajowe, podjąć decyzję o zastosowaniu procedury uznania określonej w niniejszej decyzji ramowej, aby nadać skuteczność w swoim krajowym systemie prawnym decyzjom, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). Takie uznanie nie prowadzi do ponownego badania występowania podstaw odmowy uznania.

4. Jeżeli właściwy organ w państwie wydającym zmienił środki nadzoru zgodnie z ust. 1 lit. b), właściwy organ w państwie wykonującym może:

- a) na mocy art. 13 dostosować takie zmienione środki, jeżeli charakter zmienionych środków nadzoru jest niezgodny z prawem państwa wykonującego;

lub

- b) odmówić monitorowania zmodyfikowanych środków nadzoru, jeżeli środki te nie należą do kategorii środków nadzoru, o których mowa w art. 8 ust. 1, ani do kategorii środków, o których dane państwo wykonujące poinformowało zgodnie z art. 8 ust. 2.

5. Uprawnienia właściwego organu w państwie wydającym zgodnie z ust. 1 pozostają bez wpływu na postępowanie, które może zostać wszczęte w państwie wykonującym przeciwko danej osobie w związku z popełnionymi przez nią przestępstwami innymi niż przestępstwa stanowiące podstawę decyzji w sprawie środków nadzoru.

Artykuł 19

Obowiązki właściwych organów

1. W każdym momencie monitorowania środków nadzoru właściwy organ w państwie wykonującym może wystąpić do właściwego organu w państwie wydającym z pytaniem, czy zważywszy na okoliczności danej sprawy monitorowanie środków jest wciąż konieczne. Właściwy organ w państwie wydającym bezzwłocznie udziela odpowiedzi na takie pytanie, w stosownych przypadkach podejmując dalszą decyzję, o której mowa w art. 18 ust. 1.

2. Przed upływem terminu, o którym mowa w art. 10 ust. 5, właściwy organ w państwie wydającym określa, z urzędu lub na wniosek właściwego organu w państwie wykonującym, przez jaki okres konieczne będzie jeszcze monitorowanie stosowania środków nadzoru.

3. Właściwy organ w państwie wykonującym natychmiast powiadamia właściwy organ w państwie wydającym o wszelkich naruszeniach środków nadzoru oraz przekazuje wszelkie informacje, które mogłyby skutkować podjęciem dalszej decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1. Do powiadomienia używa się standardowego formularza przedstawionego w załączniku II.

4. W celu przesłuchania danej osoby można zastosować odpowiednio procedurę i warunki przewidziane w aktach prawa międzynarodowego i prawa Unii Europejskiej, które dopuszczają możliwość przesłuchiwania osób drogą tele- i videokonferencji, w szczególności jeżeli przepisy państwa wydającego przewidują, że sąd musi przesłuchać daną osobę przed podjęciem decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1.

5. Właściwy organ w państwie wydającym natychmiast informuje właściwy organ w państwie wykonującym o wszelkich decyzjach, o których mowa w art. 18 ust. 1, oraz o wniesieniu środka odwoławczego od decyzji w sprawie środków nadzoru.

6. W przypadku wycofania zaświadczenia dotyczącego decyzji w sprawie środków nadzoru, właściwy organ państwa wykonującego zaprzestaje stosowania nakazanych środków po otrzymaniu należytego zawiadomienia od właściwego organu państwa wydającego.

Artykuł 20

Informacje przekazywane przez państwo wykonujące

1. Jeżeli organ w państwie wykonującym, do którego wpłynęła decyzja w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem, nie jest organem właściwym do uznania tej decyzji, informuje on właściwy organ w państwie wydającym o tym, któremu organowi przekazał tę decyzję wraz z zaświadczeniem zgodnie z art. 10 ust. 8.

2. Właściwy organ w państwie wykonującym niezwłocznie informuje właściwy organ w państwie wydającym w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie pisemnego potwierdzenia:

- a) o każdej zmianie miejsca pobytu danej osoby;
- b) o maksymalnym okresie, przez jaki można monitorować środki nadzoru w państwie wykonującym, jeżeli przepisy państwa wykonującego przewidują taki maksymalny okres;
- c) o tym, że w praktyce monitorowanie środków nadzoru nie jest możliwe, gdyż po tym, jak państwo wykonujące otrzy-

mało decyzję w sprawie środków nadzoru i zaświadczenie, danej osoby nie można znaleźć na terytorium państwa wykonującego – w takiej sytuacji państwo wykonujące nie jest zobowiązane do monitorowania środków nadzoru;

- d) o tym, że wniesiono środek odwoławczy od decyzji o uznaniu decyzji w sprawie środków nadzoru;
- e) o ostatecznej decyzji, by uznać decyzję w sprawie środków nadzoru oraz podjąć wszelkie niezbędne działania służące monitorowaniu środków nadzoru;
- f) o każdej decyzji o dostosowaniu środków nadzoru zgodnie z art. 13;
- g) o każdej decyzji, w której odmawia się uznania decyzji w sprawie środków nadzoru oraz odmawia się przejęcia odpowiedzialności za monitorowanie środków nadzoru zgodnie z art. 15, wraz z uzasadnieniem takiej decyzji.

Artykuł 21

Przekazanie danej osoby

1. Jeżeli właściwy organ państwa wydającego wydał nakaz aresztowania lub inną podlegającą wykonaniu decyzję sądową o takim samym skutku, daną osobę przekazuje się zgodnie z decyzją ramową w sprawie europejskiego nakazu aresztowania.

2. W takim przypadku właściwy organ państwa wykonującego nie może powoływać się na art. 2 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania dla uzasadnienia odmowy przekazania danej osoby.

3. Przy transpozycji niniejszej decyzji ramowej lub później każde państwo członkowskie może powiadomić Sekretariat Generalny Rady, że podejmując decyzję o przekazaniu danej osoby państwu wydającemu, będzie również stosować art. 2 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania.

4. Sekretariat Generalny Rady udostępnia informacje otrzymane na mocy ust. 3 wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 22

Konsultacje

1. O ile jest to wykonalne, właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego konsultują się ze sobą:

- a) w trakcie przygotowania lub co najmniej przed przekazaniem decyzji w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 10;

b) aby ułatwić sprawne i skuteczne monitorowanie środków nadzoru;

c) gdy dana osoba dopuściła się poważnego naruszenia zastosowanych wobec niej środków nadzoru.

2. Właściwy organ w państwie wydającym odpowiednio uwzględni wszelkie informacje otrzymane od właściwego organu państwa wykonującego dotyczące ewentualnego zagrożenia, jakie dana osoba może stanowić dla ofiar i ogółu społeczeństwa.

3. Stosując ust. 1, właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego wymieniają między sobą wszystkie użyteczne informacje, w tym:

a) informacje umożliwiające weryfikację tożsamości i miejsca pobytu danej osoby;

b) stosowne informacje pochodzące z rejestrów karnych zgodnie z mającymi zastosowanie aktami prawnymi.

Artykuł 23

Powiadomienia pozostawione bez odpowiedzi

1. Jeżeli właściwy organ w państwie wykonującym przekazał właściwemu organowi w państwie wydającym kilka powiadomień, o których mowa w art. 19 ust. 3 i które dotyczą tej samej osoby, a ten ostatni organ nie podjął żadnej dalszej decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, właściwy organ w państwie wykonującym może zwrócić się do właściwego organu w państwie wydającym o podjęcie takiej decyzji, wyznaczając mu w tym celu rozsądny termin.

2. Jeżeli właściwy organ w państwie wydającym nie podejmie działań w terminie określonym przez właściwy organ w państwie wykonującym, wtedy ten ostatni organ może podjąć decyzję o zaprzestaniu monitorowania środków nadzoru. W takim przypadku informuje on właściwy organ w państwie wydającym o swojej decyzji, a uprawnienia do monitorowania środków nadzoru uzyskuje ponownie właściwy organ w państwie wydającym zgodnie z art. 11 ust. 2.

3. Jeżeli prawo państwa wykonującego wymaga, by co jakiś czas potwierdzano konieczność przedłużania monitorowania środków nadzoru, właściwy organ w państwie wykonującym może zwrócić się do właściwego organu w państwie wydającym o wydanie takiego potwierdzenia, wyznaczając mu rozsądny termin na odpowiedź w sprawie tego wniosku. Jeżeli właściwy organ w państwie wydającym nie odpowie w wyznaczonym terminie, właściwy organ w państwie wykonującym może przesłać właściwemu organowi w państwie wydającym nowy wniosek, wyznaczając mu rozsądny termin na odpowiedź w sprawie tego wniosku i zaznaczając, że może podjąć decyzję o zaprzestaniu monitorowania środków nadzoru, jeżeli nie otrzyma odpowiedzi w wyznaczonym terminie. Jeżeli w wyznaczonym terminie właściwy organ w państwie wykonu-

jącym nie otrzyma odpowiedzi na taki nowy wniosek, może podjąć działania zgodne z ust. 2.

Artykuł 24

Języki

Zaświadczenia są tłumaczone na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego. Każde państwo członkowskie może przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później oświadczyć w deklaracji złożonej w Sekretariacie Generalnym Rady, że będzie akceptowało tłumaczenia na co najmniej jeden inny język urzędowy instytucji Unii Europejskiej.

Artykuł 25

Koszty

Koszty wynikające ze stosowania niniejszej decyzji ramowej ponoszone są przez państwo wykonujące, z wyjątkiem kosztów powstałych wyłącznie na terytorium państwa wydającego.

Artykuł 26

Stosunek do innych umów i uzgodnień

1. O ile takie umowy lub uzgodnienia pozwalają rozszerzyć cele niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do dalszego uproszczenia i ułatwienia wzajemnego uznawania decyzji w sprawie środków nadzoru, państwa członkowskie mogą:

a) nadal stosować dwu- lub wielostronne umowy lub uzgodnienia obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej;

b) zawierać dwu- lub wielostronne umowy lub dokonywać takich uzgodnień po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej.

2. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, w żadnym przypadku nie wpływają na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

3. W terminie do dnia 1 marca 2010 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Radę o obowiązujących umowach i uzgodnieniach określonych w ust. 1 lit. a), które zamierzają nadal stosować.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Radę także o wszelkich nowych umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 lit. b), w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 27

Wdrożenie

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, by wykonać przepisy niniejszej decyzji ramowej do dnia 1 grudnia 2012 r.

2. W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Radzie i Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 28

Sprawozdanie

1. Do dnia 1 grudnia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich na mocy art. 27 ust. 2.

2. Na podstawie tego sprawozdania Rada ocenia:

a) w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły niezbędne działania, by wykonać niniejszą decyzję ramową; oraz

b) stosowanie niniejszej decyzji ramowej.

3. W razie konieczności do sprawozdania załącza się wnioski legislacyjne.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 października 2009 r.

W imieniu Rady

T. BILLSTRÖM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZAŚWIADCZENIE

o którym mowa w art. 10 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania ⁽¹⁾

a) Państwo wydające:

Państwo wykonujące:

b) Organ, który wydał decyzję w sprawie środków nadzoru:

Oficjalna nazwa:

Proszę wskazać, czy dodatkowe informacje o decyzji w sprawie środków nadzoru można otrzymać od:

organu wymienionego powyżej

organu centralnego – jeżeli tak, proszę podać oficjalną nazwę tego organu:

innego właściwego organu – jeżeli tak, proszę podać oficjalną nazwę tego organu:

Dane teled adresowe organu wydającego/organu centralnego/innego właściwego organu

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Dane osoby (osób) kontaktowej(-ych)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli istnieje):

Języki, w których można się komunikować:

⁽¹⁾ Niniejsze zaświadczenie musi zostać sporządzone w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wykonującego lub w jakimkolwiek innym języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej akceptowanym przez państwo wykonujące, albo musi zostać przetłumaczone na taki język.

c) Proszę wskazać, z którym organem należy się kontaktować, gdyby konieczne były dodatkowe informacje do monitorowania środków nadzoru:

z organem, o którym mowa w pkt b)

z organem centralnym – jeżeli tak, proszę podać oficjalną nazwę tego organu:

Dane teleadresowe wskazanego organu, jeżeli informacje te nie zostały podane w pkt b) lub c)

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Dane osoby (osób) kontaktowej(-ych)

Nazwisko:

Imię (imiona):

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej (jeżeli istnieje):

Języki, w których można się komunikować:

d) Dane osoby fizycznej, wobec której wydano decyzję w sprawie środków nadzoru:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adresy/miejsca pobytu:

— w państwie wydającym:

— w państwie wykonującym:

— w innym miejscu:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

Proszę podać następujące informacje, jeżeli są dostępne:

— rodzaj i numer dokumentu tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu):

— rodzaj i numer dokumentu, uprawniającego daną osobę do pobytu w państwie wykonującym:

e) Informacje dotyczące państwa członkowskiego, któremu przekazuje się decyzję w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem

Decyzję w sprawie środków nadzoru wraz z zaświadczeniem przekazuje się państwu wykonującemu, wskazanemu w pkt a), z następującego powodu:

dana osoba ma zgodne z prawem zwykle miejsce pobytu w państwie wykonującym; po otrzymaniu informacji o odnośnych środkach zgadza się ona powrócić do tego państwa

dana osoba wystąpiła o przekazanie decyzji w sprawie środków nadzoru państwu członkowskiemu innemu niż to, w którym ma zgodne z prawem zwykle miejsce pobytu, z następującego(-ych) powodu(-ów):

f) Informacje dotyczące decyzji w sprawie środków nadzoru

Decyzja została wydana w dniu (data w formacie DD-MM-RRRR):

Decyzja stała się wykonalna się w dniu (data w formacie DD-MM-RRRR):

Jeżeli przed przekazaniem niniejszego zaświadczenia został wniesiony środek odwoławczy, proszę zaznaczyć niniejsze pole .....

Sygnatura decyzji (jeżeli dostępna):

Dana osoba przebywała w areszcie tymczasowym przez następujący okres (jeżeli dotyczy):

1. Decyzja dotyczy łącznie .....zrzuconych przestępstw.

Streszczenie stanu faktycznego i opis okoliczności, w jakich doszło do popełnienia zarzucanego przestępstwa lub zrzuconych przestępstw – w tym czas i miejsce – oraz określenie, na czym polegał udział danej osoby w przestępstwie:

Rodzaj zarzucanego przestępstwa lub zrzuconych przestępstw i jego (ich) kwalifikacja prawna oraz odnośne przepisy, na podstawie których wydano decyzję:

2. Jeżeli zarzucane przestępstwo lub przestępstwa, o których mowa w pkt 1, stanowią zgodnie z prawem państwa wydającego co najmniej jedno z następujących rodzajów przestępstw, zagrożonych w państwie wydającym karą pozbawienia wolności lub zastosowaniem środka polegającego na pozbawieniu wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat, proszę zaznaczyć odpowiednie pole lub pola:

udział w organizacji przestępczej

terroryzm

handel ludźmi

wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca

- nielegalny obrót środkami odurzającymi i psychotropowymi
- nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
- korupcja
- nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich
- pranie korzyści z przestępstwa
- fałszowanie pieniędzy, w tym euro
- przestępstwa komputerowe
- przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin
- udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub w nielegalnym pobycie
- zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
- nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi
- uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
- rasizm i ksenofobia
- kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój z użyciem broni
- nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
- oszustwo
- wymuszenie rozbójnicze
- podrabianie i piractwo produktów
- fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami
- fałszowanie środków płatniczych
- nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu
- nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi
- obrót kradzionymi pojazdami
- zgwałcenie
- podpalenie
- przestępstwa podlegające właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego
- uprowadzenie statku powietrznego lub wodnego
- sabotaż

3. Jeżeli zarzucane przestępstwo lub przestępstwa określone w pkt 1 nie są wymienione w pkt 2 lub jeżeli decyzja jest wraz z zaświadczeniem przekazywana państwu członkowskiemu, które oświadczyło, że będzie weryfikować podwójną karalność (art. 14 ust. 4 decyzji ramowej), proszę podać pełen opis zarzucanego przestępstwa lub przestępstw:

g) Informacje o okresie obowiązywania i rodzaju środka lub środków nadzoru

1. Okres, którego dotyczy decyzja w sprawie środków nadzoru, oraz możliwość przedłużenia okresu obowiązywania tej decyzji (jeżeli dotyczy):

2. Orientacyjny okres, przez jaki prawdopodobnie konieczne będzie monitorowanie środków nadzoru, ustalony z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, które są znane w chwili przekazywania decyzji w sprawie środków nadzoru (dane przybliżone):

3. Rodzaj środka lub środków nadzoru (można zaznaczyć kilka możliwości):

obowiązek, aby dana osoba informowała właściwy organ w państwie wykonującym o każdej zmianie miejsca pobytu, w szczególności z uwagi na konieczność doręczania wezwań do stawienia się na przesłuchaniu lub na rozprawie w toku postępowania karnego;

zakaz wstępu do określonych miejscowości, miejsc lub na określone obszary w państwie wydającym lub państwie wykonującym;

obowiązek przebywania w określonym miejscu, a w stosowanych przypadkach – w określonym czasie;

obowiązek polegający na ograniczeniu możliwości opuszczania terytorium państwa wykonującego;

obowiązek stawiennictwa w określonym czasie przed określonym organem;

obowiązek unikania kontaktu z określonymi osobami w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw;

inne środki, które państwo wykonujące jest gotowe nadzorować zgodnie z oświadczeniem, o którym mowa w art. 8 ust. 2 decyzji ramowej;

W razie zaznaczenia możliwości „inne środki” proszę sprecyzować te środki, zaznaczając odpowiednie pola:

zakaz wykonywania działalności określonego rodzaju w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw; zakaz ten może dotyczyć wykonywania określonego zawodu lub podejmowania zatrudnienia określonego rodzaju;

zakaz prowadzenia pojazdów;

obowiązek zdeponowania określonej kwoty pieniężnej lub udzielenia gwarancji innego rodzaju, która może zostać wniesiona w określonej liczbie rat lub w całości jednorazowo;

obowiązek poddania się leczeniu, w tym terapii odwykowej;

obowiązek unikania kontaktu z określonymi przedmiotami w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw;

inny środek (proszę określić):

4. Proszę podać dokładny opis środka lub środków nadzoru wskazanych w pkt 3:

h) Inne istotne informacje, w tym informacje o szczególnych powodach zastosowania danego środka lub danych środków nadzoru:

Tekst decyzji jest dołączony do zaświadczenia.

Podpis w imieniu organu wystawiającego zaświadczenie lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści zaświadczenia z prawdą:

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Data:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

Pieczeńc urzędowa (jeżeli dotyczy):

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ

o którym mowa w art. 19 decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania

POWIADOMIENIE O NARUSZENIU ŚRODKÓW NADZORU ORAZ O INNYCH UZYSKANYCH INFORMACJACH MOGĄCYCH SPOWODOWAĆ PODJĘCIE DALSZEJ DECYZJI

a) Dane osoby podlegającej nadzorowi:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe (jeżeli dotyczy):

Pseudonim(-y) (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Adres:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

b) Informacje o decyzji w sprawie środków nadzoru:

Decyzja została wydana w dniu:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

Organ, który wydał decyzję:

Oficjalna nazwa:

Adres:

Zaświadczenie wydano w dniu:

Organ, który wydał zaświadczenie:

Sygnatura akt (jeżeli znana):

c) Informacje o organie właściwym do monitorowania środka lub środków nadzoru:

Oficjalna nazwa organu:

Imię i nazwisko osoby kontaktowej:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować:

d) Naruszenie środków nadzoru oraz inne uzyskane informacje mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji:

Osoba wskazana w pkt a) naruszyła następujący środek lub środki nadzoru:

obowiązek, aby dana osoba informowała właściwy organ w państwie wykonującym o każdej zmianie miejsca pobytu, w szczególności z uwagi na konieczność doręczania wezwań do stawienia się na przesłuchaniu lub na rozprawie w toku postępowania karnego;

zakaz wstępu do określonych miejscowości, miejsc lub na określone obszary w państwie wydającym lub państwie wykonującym;

obowiązek przebywania w określonym miejscu, a w stosowanych przypadkach – w określonym czasie;

obowiązek polegający na ograniczeniu możliwości opuszczania terytorium państwa wykonującego;

obowiązek stawiennictwa w określonym czasie przed określonym organem;

obowiązek unikania kontaktu z określonymi osobami w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa lub przestępstw;

inne środki (proszę określić):

Opis naruszenia lub naruszeń (miejsce, data i okoliczności naruszenia):

— inne informacje mogące spowodować podjęcie dalszej decyzji

Opis tych informacji:

e) Dane osoby kontaktowej na wypadek, gdyby konieczne były dodatkowe informacje dotyczące naruszenia:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Adres:

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować:

Podpis w imieniu organu wydającego formularz lub podpis przedstawiciela tego organu potwierdzający zgodność treści formularza z prawdą:

Imię i nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Data:

Pieczczę urzędowa (jeżeli dotyczy):

DEKLARACJA NIEMIEC

„Republika Federalna Niemiec oświadcza zgodnie z art. 14 ust. 4 decyzji ramowej Rady o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru zastępujących areszt tymczasowy, że nie będzie stosowała art. 14 ust. 1 do żadnego z przestępstw, o których mowa w tym ustępie”.

Niniejsza deklaracja zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

DEKLARACJA POLSKI

„Zgodnie z art. 14 ust. 4 decyzji ramowej Rady UE o stosowaniu przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru zastępujących areszt tymczasowy, Rzeczpospolita Polska oświadcza, że nie będzie stosować ust. 1 wspomnianego wcześniej art. 14 do wszystkich przestępstw, o których mowa w tym ustępie”.

Niniejsza deklaracja zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

DEKLARACJA WĘGIER

„Zgodnie z art. 14 ust. 4 decyzji ramowej Rady w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania Republika Węgierska oświadcza, że nie będzie stosować art. 14 ust. 1 wspomnianej decyzji ramowej w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w tym ustępie”.

Niniejsza deklaracja zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W odniesieniu do „względów konstytucyjnych”, o których mowa w art. 14 ust. 4, Węgry złożyły następujące wyjaśnienie:

„Po ratyfikacji traktatu lizbońskiego Węgry zmieniły konstytucję, aby dostosować się do zobowiązań, o których mowa w traktacie, m.in. obowiązku niestosowania warunku podwójnej karalności w sprawach karnych. Ten przepis konstytucyjny wejdzie w życie w tym samym czasie co traktat lizboński. Niemniej jednak do czasu wejścia w życie traktatu podwójna karalność pozostaje ważną kwestią konstytucyjną i – jako zasada konstytucyjna zawarta w art. 57 Konstytucji – nie może być i nie będzie pomijana. W związku z tym art. 14 ust. 1 decyzji ramowej nie ma zastosowania do żadnego z przestępstw wymienionych w wykazie (lub, jak przewiduje odnośny artykuł: nie ma zastosowania do »wszystkich rodzajów przestępstw«)”.

DEKLARACJA LITWY

„Zgodnie z art. 14 ust. 4 decyzji ramowej Rady o stosowaniu przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru zastępujących areszt tymczasowy Republika Litewska oświadcza, że z powodów konstytucyjnych nie będzie stosowała art. 14 ust. 1 w stosunku do jakichkolwiek wykroczeń tam wymienionych.”

Niniejsza deklaracja zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
